

Operace Unthinkable: Churchillův plán pro třetí světovou válku

 media.nationalarchives.gov.uk/index.php/operation-unthinkable-churchills-plan-world-war-three

Jonathan Walker

April 28, 2014

Churchillův přísně tajný plán zaútočit na Sovětské impérium byl naplánován na 1. července 1945. Britské, americké, polské a německé síly se měly pokusit osvobodit východní Německo a Polsko a přivést Stalina zpět ke konferenčnímu stolu. Pokud by neuspěli, spojenecké síly by byly vtaženy do třetí světové války. Jak blízko byla Británie Armagedonu v roce 1945?

Jonathan Walker je autorem Operace Unthinkable: Britské plány na útok na Sovětské impérium 1945. Je členem Britské komise pro vojenskou historii. Je také viceprezidentem West Country Writers' Association a nedávno odešel do důchodu jako čestný vědecký pracovník na University of Birmingham. Píše, vysílá a široce přednáší o aspektech válčení 20. století a pravidelně navštěvuje bojiště po celém světě.

Transkripce

Dobré odpoledne vám všem, dámy a pánové, rád vás vidím.

Události na Ukrajině skutečně upozornily na celou problematiku východní Evropy, ale dnes odpoledne se podíváme na mimořádný plán, že Churchill musel 1. července 1945 zaútočit na Sovětské impérium a pokusit se získat zpět východní Evropu a Polsko. první instance.

Je úžasné pomyslet si, že pouhé dva měsíce po konci druhé světové války mohl svět čelit Armagedonu a my se jen podíváme, jak blízko jsme se k této pozici přiblížili.

Příběh tohoto úžasného plánu skutečně začíná dokumentem tohoto Národního archivu [zde](#). Je to složka patřící společnému plánovacímu štábu, který měl během druhé světové války za úkol vymýšlet

nejrůznější plány. Většina jejich dokumentů byla vydána do tehdejšího Úřadu veřejných záznamů v roce 1972 a toto je memorandum o některých jejich válečných plánech a uvidíte, že zde máme číslo, které bylo staženo.

Když se na to výzkumníci poprvé podívali, trochu je to nakoplo, protože slyšeli zvěsti, že existuje nemyslitelný plán; co se s tím stalo? A zřejmě to byl pravděpodobně jeden z nich z původního memoranda.

Byly vzneseny dotazy na Úřad vlády, který vytrvale odmítal komentovat; řekli, že žádný plán neexistuje. Pak se najednou v roce 1998 v tehdeším PRO [Public Records Office] náhle objevil plán s názvem Operation Unthinkable a byl to referenční CAB 120/691. Úřad vlády zjevně věřil, že když studená válka skončila, Rusko nebude příliš rozrušeno našimi plány na ně zaútočit.

Nyní příběh tohoto plánu skutečně začíná zde; někteří z vás to možná znají. Churchill to znal jako svůj nezbedný dokument, říkal tomu. A vylíhlo se, když měl velké obavy, že se Rudá armáda chystá vtrhnout do Athén. A on měl schůzku se Stalinem a oni sedí naproti sobě a Churchill má tu poznámku načmáranou procenty vlivu ve všech zemích v Evropě a podá ji přes stůl Stalinovi, který ji zaškrtně nahore.

Dost zajímavé je, že jedinou zemí, která tam není v procentech, je Polsko, protože Churchill chce udržet Polsko relativně svobodné a demokratické ve srovnání s mnoha jinými zeměmi.

V době, kdy se Churchill, Stalin a Roosevelt setkali, Velká trojka, v Jaltě v únoru 1945, Stalin už Polsko sešival. Má faktickou kontrolu nad zemí, zlikvidoval odpor a ustavil provizorní, komunistickou, prosovětskou vládu.

Churchill je odhodlán vydržet svobodné a spravedlivé volby v Polsku, ale problém, který má, je ten, že Roosevelt, který je zjevně nemocný muž, je odhodlán jednat jako čestný zprostředkovatel; nemá v

úmyslu naštvat Stalina. A to je zaprvé proto, že Roosevelt je protiimperiální a má podezření, že cokoli, co Churchill vymyslí nebo navrhne, je součástí jeho ambice udržet vliv Britského impéria; a za druhé, Roosevelt se velmi snaží udržet Stalina na palubě, protože chce sovětskou pomoc dokončit Japonsko. A pamatujte, že v této fázi války bude válka s Japonskem pravděpodobně pokračovat až do roku 1946. V důsledku toho je Churchill vyražen.

Nyní, když se Jalta chýlí ke konci, probíhal závod mezi americkými a britskými veliteli o dosažení strategických cílů v Německu a zde vidíme, jak džíp, Churchill a Montgomery cestují k Rýnu, a to je šest týdnů před koncem Válka.

Monty toužil po jediném výpadu do Berlína, ale byl zmařen Eisenhowerem, vrchním velitelem spojeneckých sil, který byl odhodlán učinit z průmyslového Porúří hlavním spojeneckým cílem a ponechat Berlín Sovětům. A právě tato masivní, hrozivá přítomnost dvou a půl milionů sovětských vojáků v okolí Berlína Churchilla skutečně znepokojila.

Během tohoto období Churchill neustále posílá telegramy Rooseveltovi a varuje ho před hrozbou dalšího sovětského postupu. Americký prezident, kterého jsme tam viděli ve velmi zuboženém stavu, přesto Churchillovi bez obalu říká: „Snažil jsem se ti dát jasně najevo, Winstone, že i když jsme tvoji spojenci a abychom zvítězili po tvém boku, nesmíme nikdy dostat myšlenku, že jsme v tom jen proto, abychom vám pomohli udržet se ve vaší archaické, středověké říši. A dalším problémem spojenců, rovnicí mezi Východem a Západem, je, že Roosevelt umírá 12. dubna a jeho nástupcem je farmář z Missouri, který hraje poker, Harry Truman.

Vstoupil do hry v kritické fázi, aniž by se setkal s hlavními hráči. Ale Churchill je zpočátku potěšen Trumanem, protože má velmi tvrdý postoj ke Stalinovi; to znamená, než se na něj dostane americké ministerstvo zahraničí.

Dalším potenciálním bodem vzplanutí mezi Východem a Západem je oblast na vrcholu Jadranu. Nevím, jestli někdo z vás byl v této oblasti, jmenuje se Venezia Giulia a je těsně pod Julskými Alpami. Ve všech dokumentech, které čtete o této oblasti, je toto bod, kdy plánovači věří, že třetí světová válka může začít v závěrečných měsících druhé světové války.

Ale problém je, že tudy míří Tito a jugoslávští komunističtí partyzáni, Alexandra a britské síly se sem blíží. Tito se snaží dobýt Terst a obává se, že pokud dojde v této oblasti ke střetu, Stalin se postaví na stranu Tita a Američané budou muset podpořit Brity a vše vypukne.

Další ohniska, o která se Spojenci obávají, jsou nahoře v Rakousku, tady nahoře, kde Rudá armáda čelí spojeneckým silám. Jednotky americké a sovětské armády se nakonec setkávají 25. dubna 1945 u Torgau na řece Elbě. Pamatujte, že během druhé světové války, nebo jak to Sověti nazývali, Velké vlastenecké války, ztratili přes 25 milionů občanů a země přišla o třetinu svého národního bohatství. Ve velkém schématu věcí Stalin věří, že díky této oběti má plné právo vzít si co nejvíce evropského území jako cenu, kolik mu to jen projde. Navzdory falešným scénám vzájemného obdivu mezi americkými a sovětskými silami, když se setkávají, existuje velké základní napětí.

8. května západní síly posunuly asi 150 mil za dohodnuté hranice Jalty k linii kontaktu se Sověty. Takže celou tuhle růžovou oblast tady spojenci berou navíc k tomu, co bylo dohodnuto, to byla tamní linka Jalta, ale kvůli logistice se sem na tuto linku natlačili. Američané to velmi chtějí vzdát; Churchill se toho chce držet jako vyjednávací žeton.

Churchill telegramuje svému ministru zahraničí Anthonymu Edenovi: „Spojenci nesmí ustoupit ze svých současných pozic, dokud nebudeme spokojeni s Polskem a také s dočasným charakterem ruské okupace Německa. Pokud se tyto problémy nevyřeší dříve, než

se americké armády stáhnou z Evropy a západní svět složí své válečné stroje, je velmi malá vyhlídka na zabránění třetí světové válce.“

Tak tady to máte černé na bílém.

Další Churchillovou starostí, když se válka končí, jsou sovětské návrhy na dánském poloostrově. Britské síly sem přicházejí a právě se jim podařilo uzavřít bod zde [u Lembergu], právě když Sověti dorazili o 12 hodin později a britské síly dostávají, jak se to stalo, mylné zprávy, že tady v Kodani přistávají sovětské výsadky. Takže ve vzduchu je velmi reálný strach, že se Sověti budou tlačit přes Dánsko a možná až do Nízkých zemí.

V této době dostává Churchill spoustu zpráv o systematickém znásilňování a ničení, které se děje kolem Berlína a sovětských okupovaných oblastí. Ve svých dopisech, které jsou velmi široké v jeho obavách, které si uchovávali v Churchill Collage, pravidelně mluví se svými politickými kolegy a vojenskými veliteli a říká, jak je znepokojen tím, že tento systém znásilňování a drancování bude pokračovat po celé zemi. Východní Evropa.

Další věc, které se spojenci obávají, je stav způsobu, jakým Sověti odstraňují infrastrukturu z území, které okupují. Tato továrna v Německu, škody nejsou způsobeny spojeneckým bombardováním, to jsou sovětská inženýři, kteří svlékají a berou vše, co může sloužit, a odvázejí to zpět do Sovětského svazu. A tato konkrétní politika se velmi často děje v Polsku.

Obavy, na které jsme se podívali, přiměly Churchilla na začátku května 1945, aby nařídil svým šéfům uvažovat o nové válce se Sovětským svazem. Je zcela jasné, že Stalin porušil Jaltu, zejména kvůli svobodným a spravedlivým volbám v Polsku. Pokud by Západ mohl napadnout východní Německo a Polsko a ušetřit Stalinovi zdrcující, krátkou a ostrou porážku, Stalin by možná musel přehodnotit svou nadvládu ve východní Evropě.

Ale Británie musela jednat rychle, dokud ještě měla vojenskou sílu. Během měsíců demobilizace nahlodala její sílu a Američané se samozřejmě připravovali přesunout obrovské množství vojáků na Dálný východ.

Náčelníci a jejich plánovači tedy okamžitě začnou pracovat na přísně tajném plánu Operace Unthinkable. A datum je 1. července 1945, dva měsíce po skončení druhé světové války. Britští plánovači předpokládají, že se budou muset zapojit Američané, ale v této fázi se s nimi nekonzultuje.

Z politiky Trumana a ministerstva zahraničí je však těžké vidět, že by se do toho někdy zapletli; nadále považovali Churchilla za mouchu ve svých jednáních se Stalinem. Jeden americký generál byl však připraven na další šrot. Netřeba ho představovat, ale myslím, že ukazuje cestu do Moskvy; byl by na to připraven.

A zde je dříve přísně tajný plán, který znal pouze Churchill, jeho tři náčelníci štábu a jejich bezprostřední plánovací tým. Myšlenka tedy spočívá v použití kombinovaných sil britských, amerických, polských a německých sil k útoku a porážce Rudé armády a slovy plánovačů: „Celkovým nebo politickým cílem je vnutit Rusku vůli Spojených států. států a Britské impérium“.

Opravdu těžká řeč.

Zajímavé je, že mapy a plány nebyly nikdy zveřejněny; buď byly zničeny, nebo jsou stále zadržovány. Takže toto je mapa, kterou jsem sestavil z velmi podrobných pohybů uvedených v plánu. A myšlenka byla, že by to byl útok dvěma rázy: severní, tady, na linii ze Štětína až do Bydhoště, zatáčka sem nahoru a zabrat část pobřeží Baltského moře. Budou zde spojenecké útoky, proniknou tudy do Gdaňsku; tato oblast byla považována za poměrně snadnou. Ošemetnou částí by bylo jižní křídlo, které by sem přicházelo přes Chotěbuz, přes Poznaň a odlepovalo by se tam a zabíralo Wrocław.

Problém je v tom, že jižní křídlo, Československo, se totálně hemží sovětskými silami a hrozí nebezpečí, že kdyby se Spojenci zatlačili příliš hluboko do Polska, byli by odříznuti jižním náparem Rudé armády v Československu.

Takže myšlenkou je porazit Rudou armádu v této oblasti zde, a to zahrnuje porazit jejich obrněné brigády, a pak vytvořit linii z Gdaňsku přímo dolů do Wrocławu; s nadějí, že by Stalin měl tak krvavý nos, vrátil by se ke konferenčnímu stolu a mohli bychom znovu projednat hranice.

Problém byl v tom, že kdybychom neporazili Rudou armádu rozhodně v poli, ale nechali se vtáhnout dál, čekal by nás stejný osud jako Hitler a před ním Napoleon; klasická svorka. Plánovači také věřili, že jakmile zaútočíme na Rudou armádu, Stalin by se tudy protlačil, dobyl Norsko a přesunul se až k Trondheimu. Také by napadl Řecko, vzal by Turecko a přišel by sem a vzal by Irák a Írán za ropu.

Zároveň věřili, že jakmile začne nepřátelství, Stalin se okamžitě spojí s Japonskem; takže problémy na všech frontách. A navzdory skutečnosti, že Poláci měli z Unthinkable nejvíce získat, v době, kdy jsou o plánu drženi v nevědomosti a zdá se, že v polských záznamech není žádný záznam o operaci Unthinkable. Jejich armáda by však byla důležitým prvkem a ukázala by se jako velmi impozantní síla, protože na konci druhé světové války jich bylo asi 250 000 a stále rostou. A jejich řady neustále narůstají propuštěnými válečnými zajatci a také Poláky, kteří jsou odvedeni do německého Wehrmachtu, se hrnou zpět, aby se připojili k Andersově armádě, protože ačkoli nevědí o Unthinkable, skutečně věří, že existuje šance převzetí Sovětského svazu.

Na konci války velí Druhému sboru v severní Itálii. V mnoha ohledech nesmiřitelný odpůrce Churchilla; někdy je to láska/nenávist a někdy je to čistě nenávist. Anders strávil nějaký čas v sovětských věznicích, takže věděl všechno o tom, jak funguje

mentalita, a Churchillovi navždy říká, jak Stalin myslí a pracuje. Churchill na jeho straně je často frustrován a říká: „Nepotřebujeme vaši pomoc, můžete své oddíly odstranit; obejdeme se bez nich.“ A samozřejmě, kdyby došlo k válce, určitě bychom je potřebovali. A Andersova armáda, o které jsem řekl, že roste a roste bezprostředně po válce, je rozpuštěna až v roce 1947, protože mezi polskými vůdci stále existuje naděje, že se jim podaří získat zpět své území.

Nyní, zatímco Churchill v květnu zvažuje sovětskou hrozbu, v Berlíně stoupá napětí, kde se polní maršál Montgomery musí spojit se svými sovětskými protějšky, které zde vidíme, maršály Rokossovským a Žukovem a samozřejmě Branibory v zádech.

14. května, pouhý týden po VE dni, odletěl Montgomery zpět do Londýna za Churchillem a byl překvapen, když dostal rozkaz neničit žádné německé zbraně pro případ, že by byly potřeba pro budoucí válku se Sovětským svazem. Takže máte obrovské směsi vybavení Wehrmachtu, které hlídají britské síly; dělostřelectvo a dokonce i letadla, vše udržované ve stavu připravenosti, stejně jako spousta německých jednotek, pro případ, že by byly potřeba.

Dalším problémem, který se týkal plánovačů, byla demobilizace britských a císařských jednotek. Na VE Day je asi pět milionů britských vojáků a žen, kteří mají být vyřazeni, a samozřejmě se chtějí dostat ven a dostat se domů. Vždy je tu přízrak, že budou posláni na Dálný východ, ale většina vojáků měla pocit, že právě udělali svou práci a chtějí se dostat domů. Plánovači se obávali, že pokud se to příliš zdrží, dojde k nepokojům.

Ale je zajímavé, že v květnu a červnu 1945 se tempo zpomaluje; jsou to jen tři tisíce denně, které jsou dembovány. Myslím, že to je znamením z výšky, že lidé říkají: „Tak vydrž, neposuňme to příliš daleko pro případ, že budeme v nadcházejících měsících potřebovat síly“. Praktická stránka byla: jednotky, které vedly hořkou válku a

probojovávaly se celou severozápadní Evropou, když dosáhly svého cíle, pak jim bylo řečeno: „Vydrž, za pár týdnů budeme být u toho znovu“, nemohu uvěřit, že by morálka byla zachována.

Nyní, pokud by se Spojenci skutečně nechali zatáhnout do hlubší války v Evropě, pokud nezničili Rudou armádu brzy, ale protlačili se za Varšavu, narazili by na krajinu jako je tato. Víím, že je to nedávno trochu jako Británie, ale v zemi za Varšavou je velmi obtížné pracovat; máte obrovské bažiny, velké lesy a mechanizované brigády nemají práci, aby se přes to dostaly.

Nyní přichází skutečná krize s tímto plánem nad lidskou silou, protože plánovači odcházejí, zjišťují, kolik máme divizí, aktivních divizí se mohou zúčastnit, pěchoty a obrněných jednotek a dívají se na Sověty. Ukazuje se, že Sověti převyšují naše pěší divize o 4:1 a ve zbroji jsou 2:1; tak obrovská výhoda na druhé straně. Pokud jde o skutečné divize, Spojenci mohli shromáždit 47 divizí, zatímco Sověti by spravovali 170 divizí.

Snad jednou z nejkontroverznějších částí plánu bylo použití německých jednotek. Po VE Day je 700 000 vojáků Wehrmachtu drženo ve vojenských formacích uvnitř okupační zóny. Zjevně odzbrojeni, ale stále jsou drženi ve svých jednotkách až do konce roku 1945; dokonce i náhradní nacistická vláda, jejímž předsedou je admirál Doenitz, pokračuje v úřadu až dva týdny po skončení války. Ale problém je, jak by britské, americké a polské síly reagovaly na operování po boku jejich nedávného nepřítele, je těžké pochopit.

Naštěstí plán nepočítal s použitím formací SS, ale protože začátek nepřátelských akcí je naplánován na 1. července 1945, nevěří, že by mohli znovu vyzbrojit a přeškolit Wehrmacht na práci s britskými a americkými silami až do poloviny léta. . Takže počítají s tím, že pokud se válka protáhne přes léto, v tu chvíli budou použity německé síly. Ale i tak, pokud jste německý pěšák a sloužil jste pár let na východní frontě, určitě byste se nechtěl vrátit.

A co role britského a amerického letectva? Spojenci by měli převahu nad Rudým letectvem, ale Spojenecké taktické bombardovací síly by zpočátku brzdily nutnost operovat ze základen v Anglii. Přesunutí základen do Německa by zabralo pěkných pár měsíců, do té doby by se samozřejmě ztratil impuls.

Dalším velkým rozdílem v tomto divadle je pouhá vzdálenost, kterou je třeba překonat; samozřejmě mnohem větší než do Německa za druhé světové války. Nyní mezi spojeneckými cíli bude soustředění vojsk Rudé armády, železniční a říční přechody, stejně jako prodloužené sovětské komunikační linky. Ale spojenecké letectvo by nemělo velký počet průmyslových center, která byla oblíbenými cíli v Německu, a přestože sovětská radarová technika je horší než západní, ztráty, které spojenecké letectvo utrpělo v operaci Unthinkable, nebylo možné snadno nahradit. Pamatujte, že jsme ztratili 55 000 členů posádky bombardérů a taková zkušenost byla drahá.

S využitím zdrojů ze severozápadní Evropy a Středomoří plánovači počítají s tím, že můžeme shromáždit 2 500 bombardérů. Rudé letectvo proti nim mohlo shromáždit 3 000 bombardérů a řadu z nich by obsadily výhradně ženské posádky, známé jako Night Witches.

Bylo tam asi tisíc sovětských žen zaměstnáno jako pilotky stíhaček nebo bombardérů a mnohé z nich získaly vysoké vyznamenání, ale tolik sovětských letadel bylo zastaralých nebo poškozených a taktické stíhací letouny Rudého letectva byly mnohem impozantnější pro morálku Rudého letectva. Síla byla velmi vysoká, ale byli zranitelní.

Museli dovézt 50 % svého vysoce kvalitního leteckého lihu a pokud Sovětům odepřeli hliník, který dostávali po celou válku ze Západu, nemohli svá ztracená letadla nahradit. S čísly se spojenecké letouny odhadovaly na 6 500 a sovětské stíhačky na 12 000, takže ve stíhacích letounech měli Sověti převahu 2:1.

Spojenci by se také dostali do problémů za vlastní linií. Velká část spojenecké okupované Evropy, spojenecké okupované Německo, je v nepořádku. Uprchlíci, jsou jich miliony, proudí tam a zpět a infrastruktura je rozbitá. Je tu také strach z loajality odbojových skupin ve Francii, Itálii a na Nizozemí a plánovači říkají, že například tady v Makistech nebo v italském či nizozemském odboji je tolik komunistů, že by Stalin vydal rozkazy, aby sabotovali spojenecké operace.

Co síla a ráže sovětské pěchoty? 1. července 1945 měla Rudá armáda pravděpodobně asi sedm milionů mužů, z nichž šest milionů je v západním dějišti; navíc je tu asi půl milionu speciálních bezpečnostních jednotek nebo jednotek NKVD [Narodnyy Komissariat Vnutrennikh Del].

Pro spojence je výhodou, že neustálé Stalinovy čistky vyčistily mnoho schopných a vzdělaných důstojníků. Disciplína a pití je také problém a průměrný rudoarmějec byl v roce 1945 značně vyčerpaný. Sovětská výzbroj se ale během války hodně zlepšila a ukořistili také obrovské množství německých zbraní, zejména obrovské množství protitankových zbraní. . Stali by se z nich kompetentní taktici, inženýři a signalisté, takže jsou zkrátka hrozivým nepřítelem.

8. června 1945 a náčelníci štábů předkládají své konečné závěry o operaci Unthinkable Churchillovi. Milosrdně se rozhodli, že kvůli obrovské početní převaze Rudé armády neuspěje krátký ostrý spojenecký útok na Polsko a jediným výsledkem bude totální válka. Pokud by byli spojenci vtaženi do samotného Sovětského svazu a nastala strašlivá zima, USA by byly unavené a odhodlání Západu by se zhroutilo. Současně s tím probíhají britské všeobecné volby. Přestože se volby konaly 5. července, protože se musely sečíst všechny hlasy odevzdaných vojáků na Dálném východě, výsledky budou oznámeny až o tři týdny později. Mezitím je Churchill stále pohlcen hrozbou ze strany Stalina. Poté, co jeho náčelníci štábů odmítli původní myšlenku útoku na Sovětský svaz, Churchill nyní postaví operaci Unthinkable na hlavu a říká svým náčelníkům:

„Podívejte se, když na ně nemůžeme zaútočit, co se stane, když Rudá armáda protlačit se za Berlín, prorazit Francii a do nížin a pokusit se zaútočit na Británii?“. Tak je přiměje pracovat na novém plánu. A zatímco počítají pravděpodobnost, že bude Británie napadena, Churchill odjede na Postupimskou konferenci a na návštěvu bunkru [Führerbunker] si vezme jen pár hodin. A tady by měl být...popisek na tomto říká, že zkouší velikost Hitlerova křesla. No samozřejmě, byla to jakákoli stará židle, kterou tam našli, jsem si více než jistý, že to nebyla Hitlerova. pokud na ně nemůžeme zaútočit, co se stane, když se Rudá armáda protlačí za Berlín, prožene se Francií a do Nízkých zemí a pokusí se zaútočit na Británii?“. Tak je přiměje pracovat na novém plánu. A zatímco počítají pravděpodobnost, že bude Británie napadena, Churchill odjede na Postupimskou konferenci a na návštěvu bunkru [Führerbunker] si vezme jen pár hodin. A tady by měl být...popisek na tomto říká, že zkouší velikost Hitlerova křesla. No samozřejmě, byla to jakákoli stará židle, kterou tam našli, jsem si více než jistý, že to nebyla Hitlerova. Churchill odjíždí na Postupimskou konferenci a trvá mu jen pár hodin, aby navštívil bunkr [Führerbunker]. A tady by měl být...popisek na tomto říká, že

zkouší velikost Hitlerova křesla. No samozřejmě, byla to jakákoli stará židle, kterou tam našli, jsem si více než jistý, že to nebyla Hitlerova.

Je zajímavé, že když navštíví bunkr, když si myslíte, že přichází do doupěte svého úhlavního nepřítele, není v úžasu nebo nepronáší žádná hluboká prohlášení. Sejde pár kroků dolů do bunkru, kde je vzduch velmi páchnoucí, vrátí se nahoru a jen někomu říká: 'Hitler sem musel přijít na vzduch a slyšel, jak se zbraně přibližují a přibližují'. To je vše, co řekne a pak bez komentáře odejde.

Zpátky do konference se Churchill, Truman a Stalin usmívali do kamery, každý z nich pravděpodobně s prsty zkříženými za zády. I přes vynucené přátelství v Postupimi je Churchill stále velmi znepokojen. Koneckonců, Stalinova moc se opírá o pokračující revoluční boj. Ustavičné pátrání po nepřátelích lidí musí být prováděno a jeho dynamika musí být udržována v chodu a oni si skutečně myslí, že ho to posune dál.

Britští plánovači počítají, že pokud Rudá armáda obsadí západní Evropu, nepokusí se o obojživelné přistání, ale co by udělali, bylo použít německou raketovou technologii a prorazit si cestu. Protože zajali mnoho vědců V2, dobyli brzy testovací místo V2 ve Wizně v Polsku a mysleli si, že během měsíců od konce války, plánovači si mysleli, že Sověti budou mít moc odpálit salvy V2 na nás z Nízkých zemí. Je tedy nařízeno okamžité posílení britských sil.

Kolik toho Stalin věděl o operaci Unthinkable? Očividně věděl, že Britové shromažďují německé zbraně a zásoby, a možná dostal tajné britské dokumenty týkající se Unthinkable, pravděpodobně prostřednictvím Donalda Macleana, který byl později samozřejmě odhalen jako jeden z Cambridgeských špiónů. Maclean byl v té době prvním tajemníkem britského velvyslanectví ve Washingtonu a z Venonských novin víme, že předával svým sovětským manipulátorům tajné telegramy mezi Churchillem a Trumanem a telegramy níže v potravním řetězci.

Na Postupimské konferenci obdržel Churchill zprávu o úspěšném americkém testování atomového zařízení. Podle svého náčelníka generálního štábu se stal oživeným a prohlásil, že Stalin už nemá Západ po krk. Řekl: ‚Pokud Stalin bude trvat na tom či onom, můžeme prostě vymazat Moskvu, Charkov nebo Kyjev‘.

Atomová bomba jasně oživila Churchillovy naděje na operaci Unthinkable. Problém byl v tom, že to byla Amerika, kdo ovládal atomovou bombu, ne Británie.

Nové zařízení mělo být bez prodlení použito k donucení Japonců ke kapitulaci. Toto je Malý chlapec na kolébce, připravený k naložení do letadla, které shodí tuto bombu na Hirošimu.

K velkému překvapení všech vyhrála Labouristická strana pod vedením Clementa Attleeho drtivé vítězství v britských všeobecných volbách. Pro jednu byl Stalin ohromen. Opravdu nechápal, proč to Churchill nezfalšoval. Ale byl to Attlee, kdo nyní zaujal jeho místo po boku Trumana a Stalina, a přestože se britská zahraniční politika za nové labouristické vlády radikálně nezměnila, bylo by velmi těžké vidět, že by Attlee tento plán přijal – i když možná Bevin tam vzadu , mohl být přesvědčen.

Takže operace Unthinkable byla poté, s novou vládou a novou administrativou, odložena do spodního losování a zapomenuta. Toto je plukovník Tibbets, který pilotuje letadlo, které vzlétá 6. srpna 1945, aby shodilo první atomovou bombu na Japonsko. Bomba vybuchla v šesti stech metrech nad Hirošimou a zničila město. O dva dny později, jak bylo dohodnuto na Jaltě, Stalin vyhlašuje válku Japonsku a napadl Mandžusko, aby ho získal co nejvíce, než se Japonci vzdají. Ten večer byla na Nagasaki svržena druhá atomová bomba a během týdne se Japonsko vzdalo. Ale ironií toho je, že s atomovou bombou USA nikdy nepotřebovaly pomoc Sovětského svazu, aby porazily Japonsko.

Kdyby byla atomová bomba úspěšně otestována několik měsíců před červencem 1945, mohlo být méně důvodů pro USA uklidňovat Stalina v Jaltě a Postupimi.

S rozhodným tlakem ze strany Británie i USA je jen možné, že se Stalin mohl stáhnout ze své totální nadvlády ve východní Evropě.

A skončím tímto snímkem amerických vojáků a servisních žen oslavujících konec války. Zoufale se chtějí vrátit domů. Mír je všechno a poslední věc, na kterou tito vojáci myslí, je další konflikt se Sovětským svazem. Ale během několika měsíců byli náčelníci štábů USA znepokojeni skutečným rozsahem sovětské expanze. Začali pracovat na svých vlastních plánech na válku se Sovětským svazem a požádali o schůzky se svými britskými protějšky o tom, jak nejlépe čelit této výzvě. Vymyslí plán nazvaný Operation Pincher, což je jejich ekvivalent operace Unthinkable. Takže v roce 1946 už Operace Unthinkable není tak fantastická, jako před rokem a studená válka skutečně začala.

Takže, děkuji vám, dámy a pánové, doufám, že vám tato přednáška poskytla nové úhly pohledu k zamyšlení, a doufám, že moje kniha Operace Unthinkable: The Third World War [<http://bookshop.nationalarchives.gov.uk/9780752487182/Operation-Unthinkable/>], ukáže, že zatímco Británie a Západ oslavovaly konec války, ve východní Evropě bylo tolik milionů lidí, kteří měli trpět dalších 40 let nadvlády. Takže děkuji, že jste přišli.

Přepsal Matthew Vernon jako součást dobrovolnického projektu, listopad 2014.